

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Balla-Faredin Márk ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Tarnai István jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Baranya Megyei Bíróságon 7.K.20.392/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. május 19-én kelt 7.K.20.392/2008/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.20.392/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 226.700 (kettőszázhuszonhatezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél vagyonbecslési eljárást végzett, melynek eredményeként 2002 és 2003 évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó adónemben összesen 3.777.973 Ft adóhiányt állapított meg, amely után 1.888.986 Ft adóbírságot és 1.952.389 Ft késedelmi pótlékot szabott ki. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 109. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes adómentes, bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege nem érte el ugyanezen időszakra vonatkozó befizetéseinek és egyéb kiadásainak összegét.

Az alperes 8529878333/2008. számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta, kiemelve, hogy a felperes jövedelme belföldön származó jövedelemnek minősül, a jövedelemszerzés időpontjában már magyar állampolgár volt, így rá a hatályos

személyi jövedelemadó törvénynek megfelelő szabályok vonatkoznak, nem a kettős adóztatás elkerüléséről szóló magyar-román Egyezmény. Nem vonta kétségbe, hogy a felperes és családja 1990-ben a Magyarországra való áttelepüléskor rendelkeztek megtakarítással, de hitelt érdemlően nem igazolta, hogy ezek még 2002. január 1-jén is rendelkezésre álltak.

A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatását és a terhére megállapított adóhiány, a hozzá kapcsolódó jogkövetkezmények törlését kérte azzal, hogy az Art. 97. § (4) bekezdése alapján az alperest terheli a bizonyítási kötelezettség. Az áttelepüléskor megfelelő megtakarításuk volt, amelynek egy része még a vizsgált időszakban is rendelkezésre állt.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Art. 109. § (1) és (3) bekezdéseire, a Pp. 164. § (1) bekezdésére, 166. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére. Kifejtette, hogy a közigazgatási perben a felperes nincs elzárva a bizonyítási lehetőségtől, de hitelt érdemlően olyan adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva más adatokkal is egybevetve alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény alátámasztására.

Az első fokú bíróság is elfogadta, hogy a felperes és családja a Magyarországra történő áttelepüléskor rendelkeztek megtakarított összegekkel, de ezek egyrészt időközben felhasználásra kerültek, és nem tudta bizonyítani, hogy a fennmaradt pénzösszeget használta fel a ... u-i ingatlan vásárlására.

Megállapította, hogy nem tévedett az alperes akkor sem, amikor a felperes esetében a magyar adótörvény előírásait alkalmazta, hiszen a felperes már magyar állampolgár volt, és a 2002-2003 évi személyi jövedelemadó alapjának meghatározásakor a magyar adótörvények hatálya alatt állt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését, keresetének történő helyt adást. Másodlagosan az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kifejtette, már a közigazgatási eljárásban tételesen bizonyította, hogy mennyi és milyen forrásból származó összeget hoztak Magyarországra, és ennek egy része a perbeli időszakban is rendelkezésre állt. Az első fokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül, tévesen, iratellenesen minősítette. A joghatóság és illetékesség kérdése nem kerülhető meg, mivel olyan jövedelemre és bevételre hivatkozott, amely nem Magyarországon keletkezett.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 109. § (1) bekezdése értelmében, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. A (3) bekezdés alapján a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. E szabályozás értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania a becslési eljárás alkalmazásának szükségességét, ezt követően azonban a bizonyítási teher megfordul, és az adózónak lehetősége van bizonyítania a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. A Legfelsőbb Bíróság az ún. vagyonosodási eljárásokban már több eseti döntést hozott, melyben elvi élel mutatott rá arra, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózónak kell hitelt érdemlő adatokkal igazolni. (KGD 2006/114., EBH 2006/1462.)

Az első fokú bíróság a közigazgatási eljárás iratai, a felperesek személyes előadása, és a peres eljárás iratai alapján azt állapította meg, hogy a felperes nem tudta hitelt érdemlően igazolni a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a tényállás megállapítását és a bizonyítékok iratellenes, okszerűtlen mérlegelését vitatták.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során jogkérdésben, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A Legfelsőbb Bíróság egységes ítélezési gyakorlata értelmében, a felülvizsgálati eljárásban - az eljárás rendkívüli perorvoslati jellegére figyelemmel - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére vagy felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős határozatot hozó bíróság tényállást nem állapított meg, vagy a megállapított tényállás iratellenes megállapításokat tartalmaz, a logika szabályaival ellentétesen érvel, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság ennek alapján vizsgálta a jogerős ítéletet és megállapította, hogy a felperes által felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a fenti hibáktól mentes. Minden felperesi hivatkozás tekintetében részletesen megállapította a tényállást, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint értékelte és a

Pp. 221. § (1) bekezdésére figyelemmel döntését megfelelő részletességgel indokolta. A bizonyítékok mérlegelésénél a Legfelsőbb Bíróság nem tapasztalt olyan kirívóan okszerűtlen mérlegelést, amely lehetőséget biztosítana a bizonyítékok újraértékelésének vagy felülmérlegelésének.

A Legfelsőbb Bíróság is elfogadja, hogy a felperes a családjával történt áttelepülésekor rendelkezett megtakarítással, de hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani ennek összegét, illetve azt, hogy ez az összeg, vagy ennek meghatározott hányada a vizsgált adóévekben is a rendelkezésére állt volna.

A felperes 1998 óta magyar állampolgár, a vizsgált adóévek 2002-2003, így a magyar adótörvényeket kellett alkalmazni a felperes személyi jövedelemadó vizsgálatánál.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. május 13.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró